

Dampskibe, og man har derfor troet, at det vilde være rigtig, ialfsald indtil en større Erfaring forelaa, at overføre, idetmindste for et Hovedtogets Beskømmende, fra hver Side de dermed følgende Passagerer og Gods med et hurtigseilende Dampskib. Under Forhandlingerne i det andet Thing har den høitærede Minister hertil svaret, at nu forelaa jo Forslag om Planer, Overflag og Tegninger til disse Dampfærger, og han nærede ingen Tvivl om, at de navnlig med Hensyn til Bekvemmelighed vilde være fyldestgjørende, idet de tilbøde rigelig Plads for 1ste, 2den og 3die Klasses Passagerer, og at de ogsaa med Hensyn til Hurtigheden kunde tilfredsstille alle Fordringer, ialfsald foretage Overfarten lige saa hurtigt som meget godt seilende, om ikke de bedst seilende Dampskibe. Jeg har med Bureauets Assistance søgt at gøre mig bekendt med disse Tegninger, og efter den Smule Forstand, jeg har paa denne Sag, tror jeg, at den høitærede Minister har havt fuldkommen Ret til at betone Færgernes Fortrinlighed navnlig i disse to Henseender: Bekvemmelighed — der er nemlig overordentlig rummelige Lokaliteter for de Reisende, og Færgeren vil kunne optage paa to Spor indtil 16 Jernbanevogne — og Hurtighed, idet Maskinerne i disse Færger skulle have indtil 1500 indicerede Hestes Kraft, Noget, som for Passagerfartøjerne her i Landet er temmelig ukendt. Derimod kan jeg ikke finde nogenomhelst Udtalelse fra den ærede Minister med Hensyn til det 3die Punkt, som blev fremhævet saa stærkt i Udvalgets Betænkning, nemlig Sikkerheden. Jeg skal udtale, at jeg ikke er ganske fri for at nære nogle Betæneligheder. Det falder mig paa ingen Maade noget Dieblit ind at ville tillægge mig nogenomhelst Skibsbygningkundskab, men der er Ting, der springe selv Lægmand i Øinene, og ved at undersøge Tegningerne fandt jeg, at Færgernes Dybgaende fuldt lastede med 16 Jernbanevogne, med Passagerer, Post og Alt, hvad der kan tages ombord, i det Høieste vil blive 9 Fod, medens Høiden fra Vandlinien op til Dæks-høiden — Høiden af Skandsklædningen altsaa ikke iberegnet — er omtrent den samme, saavidt jeg har kunnet maale mig til det, nemlig ogsaa 9 Fod. Maasse allerede disse Dimensioner ere noget ualmindelige, at Skrogets Høide over Vandlinien er den samme som under Vandlinien; derved skal jeg dog ikke opholde mig. Men Bestemmelsen er jo her, at der skal føres et stort Antal Jernbanevogne ud paa Dækket. Disse Jernbanevogne kunne naae en Høide af indtil 15 Fod over Dækket, og lægger jeg dertil Skrogets 9 Fod, saa er en kompakt Vindfangsmasse over Vandet af 24 Fod, medens Skibets Støtte i Vandet, naar det er fuldt lastet, reduceres til 9 Fod. Det forekommer mig derfor, at naar Skibet kommer ud i høi Søgang, og med stærk Storm fra Siden, vil der vist blive eller ialtsald være stor Rimelighed for, at der kunde

blive en saadan Rullen og Slingren i Skibet, at det kunde være meget vanskeligt, om ikke fælske de forsværgeligste Surringer og Fortvøininger af Jernbanewaggonerne kunde blive udsatte for at sprænges, det hele rutsche over i Lø, Skibet derved faae en Slagside, der kunde medføre maaste meget alvorlige Følger. Jeg skal imidlertid ikke tillade mig Andet end blot at henstille disse Betæneligheder til den høitærede Ministers Overveielse, navnlig i Retning af, om det ikke kunde være muligt, at han endnu engang vilde føre Samraad med sine Skibsbygningkundtunge, om det ikke lod sig gøre, at Færgerne fik et større Dybgaende og tilsvarende Formindstfelse af Overbygningen. Hvis dette ikke kan lade sig gøre, og hvis den høitærede Minister ikke tør udtale her i Thinget en fuldstændig Beroligelse overfor disse Tvivl — og det er derfor min Udtalelse fremkommer; jeg haaber, han kan gjøre det, og derved vil jeg være fuldt tilfredsstillet — vil jeg henstille, om Overfarten saa ikke i Begyndelsen maatte ske for Postens og Passagerernes Beskømmende med Dampskibe, indtil den nødvendige Erfaring var indvunden ogsaa i Stormveir og høit Søgangsveir for, hvorledes Dampfærgerne forholde sig ved Overførsel af Kreaturer og Gods alene.

Indenrigsministeren (Steel): Den Beroligelse, jeg i dette Tilfælde kan give det ærede Medlem og, hvis det behøves, det høitærede Thing, er den, at jeg har fuldkommen Tillid til de Teknikere, der have leveret Planen til de omtalte Dampfærger. Jeg er ligesaa lidt Tekniker som det ærede Medlem, men naar jeg har overladt Udarbejdelsen af Planerne for disse Fartøier til Mænd, som have Regjeringens fulde Tillid, og som jeg heller ikke tvivler paa ogsaa ville have dette ærede Things Tillid, saa maa jeg antage, at de Fartøier, som ville blive byggede derefter, ikke ville kunne være farlige for Transporten. Imidlertid vil jeg sige til det ærede Medlem, at det, han forlanger her, at der skal gjøres Forsøg med, er netop det, som der ogsaa skal gjøres Forsøg med, og ligeoverfor de Tvivl, der have været udtalte i det andet Thing, har man beroliget sig ved, at jeg har udtalt, at man vil gaa forsigtig og forsøgsvis tilværks, og dermed har man overladt til Indenrigsministeren at træffe de Foranstaltninger, som kunne være nyttige i saa Henseende. At man ikke vil uden lidt efter lidt gaa ind paa at prøve de paaagjældende Fartøier i strengeste Veir, kan jeg forsikre det ærede Medlem om, og det behøves heller ikke; vi have tilstrækkeligt Materiel i Skibe til at tage i Brug, naar Forholdene maatte gjøre det tilraadeligt og ønskelig. Altsaa tror jeg, at man med Hensyn til de paaagjældende Fartøiers Naalidelighed eller Spdygtighed maa stole paa de Teknikeres Kundskaber, til hvem Udarbejdelsen af Forslaget har været overdraget, og der skal jeg gjerne nævne,